

Mennesker, der bliver sociale Invalider, før de bliver patologiske Invalider.

Det ærede Medlem Hr. Søgaard hævdede, og jeg synes med Rette, at Sygekassebevægelsen havde været en moralsk social og økonomisk Løfttestang for den store Befolkning, men Grundlaget herfor var, at Sygekassebevægelsen var baseret paa Selvstyre og Frivillighed. Men jo flere Opgaver vi lægger paa Sygekasserne og jo flere Pligtydelser, des mere berøver vi dem det Selvstyre, som netop moralsk har haft saa stor Betydning for dem. Og hvorledes forholder det sig med Invalidelovforslaget? Ja, det gaar kun ud paa, saaledes som det ogsaa er antydet af forskellige ærede Medlemmer, at Sygekasserne nu foruden deres øvrige Pligtydelser ogsaa skal yde Invaliderente. Det, der nu sker, er altsaa det, at der paalægges Sygekasserne saa store Opgaver under saa bestemte og fastsatte Grænser, at deres Selvstyre lidt efter lidt svækkes. Naar Socialdemokraterne stadig har holdt paa, at saavel Invaliderente som Aldersrente saa vidt muligt skulde betaales af Statskassen, saa har det ikke alene været, fordi vi var klare over, at det vilde være en retfærdig Fordeling af Byrderne, men det har ogsaa været, fordi vi var fuldkommen klare over det værdifulde, der er ved den frivillige Sygekassebevægelse og det farlige ved at overbebyrde Sygekassebevægelsen, saa at Selvstyret risikerer at forsvinde. Jeg er altsaa hange for, at man sprænger Rammerne for den frivillige og selvstyrede Sygekassebevægelse ved at overføre baade det ene og det andet til Sygekasserne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Henningsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Henningsen: I Anledning af den Omtale, der har fundet Sted af Aldersrenteforslaget, er der et Spørgsmaal, jeg gerne vil stille den højtærede Indenrigsminister, nemlig om den højtærede Indenrigsminister i de Tal, som Ministeren har oplyst, at dette Forslag vilde have kostet for indeværende Aar, har medtaget de Beløb, som kunde og skulde udbetales som Dyrtidstillæg, som et lovmæssigt Tillæg til den Aldersrente, der var foreslaaet i det Forslag, der blev forelagt i Fjor af Ministeriet Zahle; for hvis det er rigtigt, at disse Dyrtidstillæg er medtagne i den Beregning, der er foretaget i Ministeriet, saa forbavser det mig noget, at det kan siges om Forslaget, at det vilde have givet alt for lidt i Forhold til det, som virkelig er udbe-

talt. Det forbavser mig meget, naar jeg mindes den Protest, som det Forslag blev mødt med ikke alene her ved første Behandling, men ogsaa i Udvalget og senere ved de Møder ude omkring i Landet, hvor vi har drøftet det. Fra den daværende Oppositions Side blev det ikke gjort gældende, at Forslaget om Aldersrente var et daarligt Forslag; det blev stadig hævdet, at Oppositionen havde Sympati for Forslaget, men at det var økonomisk uoverkommeligt. Jeg husker, hvorledes det konservative Folkeparti i Udvalget og her i Salen gennem det daværende Medlem Professor Birk sagde: Vi vil gerne være med til at løse denne Opgave, men Udgifterne er saa store, at vi maa kræve, at der skaffes Anvisning paa, hvor de mægtige Beløb skal komme fra, der skal til for at gennemføre Indenrigsminister Rodes Forslag. Det er dette, jeg ikke kan forstaa, hvis den højtærede Indenrigsminister ogsaa har regnet Dyrtidstillæget med.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Jeg vil først til det ærede Medlem Hr. Trier bemærke, at dette Lovforslags Begrundelse af, hvad man skal forstaa ved Invaliditet, som det ærede Medlem vil kunne se, er den samme, som blev givet i Lovforslaget i Fjor. Det ærede Medlem sagde, han havde faaet Indtryk af, at jeg saa socialt paa Forholdene; jeg kan ikke vente, at det ærede Medlem skulde indrømme mig, at jeg — ikke teoretisk, men ret forstaaet — saa mere socialt paa Forholdene end den Minister, der fremsatte Lovforslaget i Fjor. I øvrigt skal jeg kun bemærke, at det kan forsøges i Udvalget, om man kan give den paagældende Paragraf et fyldigere Indhold; men paa Forhaand har jeg den Opfattelse, at det vil være rigtigst her at lade Erfaringen tale sit Sprog. Det ærede Medlem udtalte under sin Kritik af Invalidforsikringsrettens Sammensætning, at jeg skulde passe paa Embedsmændene i Indenrigsministeriet. Jeg har nu ikke faaet det Indtryk, som det ærede Medlem mente her at have faaet, at Indenrigsministeriets Embedsmænd ikke kunde se socialt paa Sager af denne Natur. Men hvad er der Tale om her? Her er Tale om Præsidenten for en Ret, og jeg har for mit Vedkommende fundet det naturligt og betryggende, at det udtrykkelig blev fastsat, at Præsidenten skulde opfylde Betingelserne for at være Landsdommer.

Det ærede Medlem Hr. Henningsen spurgte, om der i de Beregninger, der var foretagne i Ministeriet, var taget Hensyn til